

Dagbladet 17.8.1947, s.

Broms ble operert ved full bevissthet etter skuddveksling

Da tyskerne var redd han skulle rope noe under bedøvelsen

Bagatelliserer sine forbrytelser

Klokka halv. ti i dag tok Helge Broms til med å forklare seg om sine gjøremål som observatør på Plasskafféen, der Gregers Gram ble skutt. I sin tjeneste i Sipo bar han alltid våpen, da dette var en ordre fra hans overordnede. Han fraskriver seg et hvert ansvar for de aksjoner han har vært med på. Han har bare vært med som tilskuere, noe som virker merkelig når en hører at han stadig bar pistol.

I Niels Juelsgt. ble det arrestert en del flyktninger. De ble bundet til stoler, og Broms innrømmer at han spar- ket en vergeløs.

— Hvorfor gjorde De det?

Broms skylder på nervene.

Under aksjonen på Posthuset ble Broms såret. Han fikk en kule i brystet og ble kjørt til Sinsen. Da tyskerne var redd for at han skulle rope noe under bedøvelsen ble han operert ved full bevissthet.

I sin forklaring søker Broms å bagatellisere de ymse punkter i tiltalen. Han vil sannsynligvis bli terdigg med sin forklaring i dag.

Gi avfallspapiret til idrettsungdommens Papirinnsamling!

Feldmann-saken.

Av Bjarne Lundgard.

12.9.47.

Det er med blandede følelser jeg har lest forskjellige innlegg i anledning rettens avgjørelse i Feldmannsaken, og det sørgeligste ved hele polemikken er at de affektbetonte, usaklige innlegg leder i antall.

Og Feydt mener fremdeles at pengene er et «vesentlig punkt», mens det under sakens behandling må ha blitt klart for alle og enhver at penger i denne forbindelse er en meget uvesentlig ting. De tiltalte ble jo bydd penger av flyktende uten å ta imot, og det var unødvendig å drepe for å få fatt i noen tusen kroner. Jeg tror heller ikke at Feydt går rundt og tror at Feldmanns ble drept for pengenes skyld, men på den annen side vil han ikke gå glipp av dette argument når retten skal underkjennes, de frikjente dømmes og Hasselknippe anklages.

Feydt nevner «direktiver» i anførsel og stiller spørsmål en masse i den forbindelse. Om Løvestad og Pedersen fattet sin beslutning før det forelå direktiver som godkjente en slik handling som de utførte, så viser i alle fall vitners uttalelse i retten at slike direktiver kom senere, og da sikkert fordi de var nødvendige og sannsynligvis framtvunget ved episoder som kan sammenliknes med Feldmannsaken. Dette skulle vise

at Løvestad—Pedersen, etter å ha bedømt situasjonen, har handlet slik som de som satt i den øverste ledelse fant at det var forsvarlig å handle i slike situasjoner. De som sa i den øverste ledelse den gang samt som utførte oppdrag i marken, anser jo som absolutt mer kompetent til å bedømme situasjonen riktig enn de som i dag, 5 år etter hendelsen og 2 år etter krigens slutt, bare kjenner saken i sensasjonspregede avisoverskrifter som «Feldmann-morderne», «Udåden» eller «Mordet ved Skrikerudtjernet» og flyttig gjennomlesing av sammentrener referat fra rettsforhandlingene.

Det er selvsagt også mye lettere angripe dommen enn å forsvare den. Angriperne kan bare peke på fakta som skinner klart i dagen, nemlig at Feldmanns ble drept, pengene tatt og sak ikke rapportert. Da er det mye vanskeligere i dag for en utenforstående å tenke seg inn i forholdene den gang og de anklagedes fortvilte stilling før — under og etter den skjebnesvartur til Skrikerudtjernet. Min mening at en simpelthen ikke kan tenke ordentlig inn i situasjonen uten selv ha deltatt aktivt under krigen. I følelsesmessige side av saken da ryktet om rovmord begynte å svirre i 1941 har sikkert vært en voldsom påkjennelse for de tiltalte, og i 99 av 100 tilfelle det vel gått som det gikk med Løvestad — Pedersen: utsettelse og utsettelse i tilståelsen, og til slutt var det gått lang tid at de kunne ikke si det i for det.

At de tiltalte burde rapportere legges pengene på bordet, er vel enige om, men at de skulle dømmes mord fordi de ikke rapporterte, er det i motsatt fall skulle frifinnes, er å gjøre mord alt for mye avhengig av biting.

At Feldmanns ble tatt av dage i 1942, de var jøder, er i og for seg en abstrakt tanke. Da ligger det i dag mye i mere å tro at mange skriker opp fordi det her gikk ut over jøder. er temmelig sikker på at flere av leggene ikke hadde sett dagens lys, det var alminnelige nordmenn, hadde mistet livet ved Skrikerudtjernet i 1942.

Jødene til Norge.

Flere familier med barn.

En norsk delegasjon er som kjent i Tyskland for å velge ut det fastsatte antall jøder som ifølge tidligere bestemmelse har fått innreise-tillatelse til Norge. Ca. 300 kommer i slutten av mai, det er en del familier med barn. De kommer vesentlig fra den amerikanske sonen, hvor det har meldt seg et antall som langt overstiger det bestemte. I den britiske sone meldte det seg mindre, der har vært drevet en utstrakt zionistisk propaganda for emigrasjon til Palestina.

Skrikerudtjerner dramaet for lagmannsretten i august.

Fra Aftenpostens korrespondent.

Det er nu holdt åstedsbefaring ved Skrikerudtjernet i Trøgstad hvor det grufulle mord på ekteparet Feldmann fant sted høsten 1944. Ved befaringen fremkom intet nytt, og ved henvendelse til politimesteren får Aftenpostens korrespondent opplyst at etterforskningen i saken pågår. Politimesteren uttaler at man regner med at saken kommer opp for lagmannstinget i Sarpsborg i august.